

okrožne sodnije morala je okrajna sodnija mariborska poklicati glavnega urednika kot pričó, in mu razložiti, da mora tako govoriti, kakor bi zamogel s prisego potrditi, to pa na dvojno vprašanje 1. je li Vam dopisnik znan? 2. če Vam je znan, je li Remšniški župnik? Uprašanec se brani in prosi, če sme tukaj molčati, se izpovedanju odtegnoti, sploh ne odgovarjati? Sodnik reče, da ne, ampak da ima le reči: da ali ne! Ker je toraj bilo izpovedanje sodnijski zaukazano, je se moralo tudi po resnici izpovedati tako, kakor se pred živim Bogom zamore vsaki čas s prisego potrditi. Tako veleva poštenost, tako zahtevajo božje in človečje postave.

To vé in mora vedeti tudi advokat dr. Glantschnigg. Ako pa on resnico prekriva in psuje, kaže to, da je vse njegovo početje neumno, neopravičeno, njegova skrb za duhovnike in njihovo čast nekaj zelo smešnega, njegovo kričanje, da Gospodar mir kali, tako resnično, kakor njegova izjava pri sodnji, da je urednik šulvereinske šole pri deželnem šolskem svetu tožil, njegova trditev, da on duhovnikom čast skazuje, katera jim gre, tako ljubeznjiva kakor tedaj, ko je v lisjaku pisal, da so mešniki „umazanci“, katerim ne gre več rok „lizati“ dalje ko je brodil „o farškem“ gospodstvu v šoli itd. ter mešnike „oslom“ prisposobljal.

Oj lisjak! potajuj se kolikor hočeš, jamraj o „moralnosti“, poteguj se za mešnike, hvali svojega „dekana“ (?), ti si in ostaneš lisjak. Za vsako dlako te najdemo. Ti ne bodeš Slovencem še manje pa duhovnikom naukov z uspehom dajal. Tvoje jeze in srda pa se Gospodar nič ne boji.

Desterniški.

Gospodarske stvari.

Puter pa poletna vročina.

Da tudi v poletni vročini puter slasten in okusen ostane, ravnajo v severni Ameriki tako-le: Vzamejo v ta namen toliko soli, kolikor je morejo $2\frac{1}{2}$ litra vode raztopiti, pride-nejo 63 gramov solitarja in 250 gramov bele-ga sladkorja.

Vse to se zavre, pene se sproti posnemajo in poslednjič se vse vkup razhladi. Puter, kateri se ima vložiti, mora biti dober, črsteven in trden, dobro pregnjeten in osoljen.

Narejajo se iz njega po pol kilogramov težki svalki, ki se dobro v tanko pa snažno platno zaviti v glinast lonec položijo in potek-nejo tako, da se ne pomučkajo med seboj.

Na tako v lonec potaknjeni puter se od popisane solne juhe toliko nalije, da je vse prek in prek z vodo pokrito in vrhoma se še

lonec z glinastim pokrovom ali pa s kamneno ploščo dobro zavezne.

Gori popisane solne juhe se mora pa nekaj hraniti da se je more, kedar je treba, vedno nekaj doljiti. Tako si hranujejo praktični severni Amerikanci o vročih poletnih časih svoj puter.

Kako pomagati, če svinje na šenu vzbolijo.

Prva skrb je, da se bolenim prascem prav prozračén hlev preskrbi, in da se vsaka žival vsaki dan dva do trikrat z mrzlo vodo iz škropilnice čez in čez polije. Ako je voda za kopa-nje v bližini, je dobro vanjo zaganjati, da se cele ure v nji kopljejo in hladijo, kar jim dobro dene. Navadni vsakdanji krmi se vsakdan na žival za oreh debel kos lesenega oglja stolče pa ne v prah zmane, kar živali rade jedó. Zmesnina iz $\frac{1}{2}$ grama karbolne kisline in 25 gramov vode, ki se potem bolenim živalim vbrizgne, je imela že mnogokrat naj boljše nasledke. Če se je to za pravega časa zgodilo, je bolezen brez škode minila.

Kako muhe pregnati.

Prav zanesljiv pomoček silno nadležne muhe iz sob, kuhinj itd. pregnati, so plitve posodice, v ktere se je nekoliko lavorikovega olja nalilo. Te posodice se postavijo v sobo in duri in okna odprejo in muhe skozi nje pobegnejo. V kuhinji in jednih shrambah je dobro vso lesovino s tem oljem pomazati. Pravijo, da vse muhe pred tem oljem pobegnejo.

Sejmi. 18. avgusta Podsreda, Kostrivnica Devica Marija v puščavi, 19. avgusta Gradec, Lembah, Sevnica, Obrež pri Ptuji, Mozirje, Vozenica, Straden, Strass.

Dopisi.

Iz Pišec. (Habsburško svečanost) smo tudi tukaj mogoče slovesno obhajali. Uže v nedeljo 1. jul. vihrale so z zvonika velike bandere: cesarska, štajerska in slovenska. V pondeljek 2. jul. zbralo se je veliko ljudstva ob 9. uri k sv. meši, ker so č. g. župnik bili dan poprej s prižnice razložili pomen svečanosti. Po dokončanej službi božji se je podala mladež v lepo okinčano šolsko poslopje, kder je nadučitelj g. Kokot kaj lepo govoril o vladarjih iz Habsburške hiše in zlasti omenjal vesele in žalostne dogodke iz slavnega vladanja sedanjega cesarja. Ko je toraj rekel: želimo, da bi naš presvitli cesar še mnogo let krepko in srečno vladali, ter iz srca recimo: Bog ohrani našega dobrega cesarja in vso njegovo preuzvišeno rodbino, vskliknejo vsi učenci navdušeno: živijo, živijo, živijo! Potem so zapeli cesarsko pesem in prejeli vsak knjižico: Habsburški rod.

Popoldne zbere se zopet vsa šolska mladina in se poda pod vodstvom učitelja na prijazni hrib gospe Högelsbergerjeve na severni strani od cerkve. Nad njim je plapola 5 metrov dolga cesarska bandera, streljanje pa se je kakor dopoldne tudi sedaj krepko glasilo in daleč razlegalo. Na višini je senčnata ravan, kder se mladež pogosti s kruhom in vinom. Zmes vršijo se razne igre, nabitnice, deklamacije, pesmi n. pr.: 600letnica habsburška, Avstrija moja, Pozdravljam domovina te itd. Hvaležno poslovišči se dobrotnikom vračajo se proti 7. uri šolarji domov in zapojejo še pred hišo gospe Pleteršnikove cesarko pesem in se razidejo. Čast in zahvala pa bodi tukaj javno izrečena vsem, ki so k tej ljubej svečanosti pripomagali. Bog povrni! Čast in hvala pa tudi vrlemu skladatelju Dr. Gust. Ipavec, kateri je pesmi: „Šestoletnica združenja Štajerske z Avstrijo“ tako lepi, genljivi in veličastni napev vglasbil, in so tukaj srednje dele te pesmi samo na koru, začetek in konec pa pri vsakej kitici v cerkvi ljudstvo in šolarji združeno izvrstno peli. Omeniti je še, da je imela tudi tisti dan šolska mladež cesarjevič Rudolfove šole v Globokem pri podružnici sv. Jakoba na Malemvrhu božjo službo in potem veselico na ravnini pri Razlagu v Globokem, ktere se je tudi mnogo šolskih prijateljev udeležilo, toraj se zamore reči, da je vsa fara ta dan slovesno in spodobno obhajala. Bog daj, da bi tudi naši potomci tisočletnico habsburško tako veselo slavili, kakor smo mi letos šestoletnico!

Iz Pilštanja. (Letina — vreme). Letina tukaj koj dobro kaže. Sena bilo je po obilem in se je tudi večidel v lepem spravilo. Otave bo tudi dosti. Na nekterih krajih je povodnja veliko škode napravila. Ječmen in rž sta se skazala. Pšenica je sosebnost bolj v hribih dobro storila. Zrnje je drobnost, pa čvrsto kot pesek. Koruza dobro dela. Vinogradi so letos sladko upanje kmeta. Bog vari kake nesreče. Deževalo je zadnje dni meseca pogosto. Toče še ni bilo slediti. Kaj nas v naših krajih najbolj žalosti, je, da se vino, zlasti lansko kazi. Najprej se skali, potem začne v sodu šumeti in bobneti, naposled postane črno-zeleno, in proč je z njim. Prosimo za dober svet! Sadja ni po obilem razun jabelk. Koruna ne bo dosti. Božjega pota k Mariji Bistriški se je veliko romarjev iz naše fare udeležilo. F. L.

Iz Ptuja. (Poziv zaradi dr. Mikložičeve svečanosti). Dne 2. sept. t. l. obhajala se bode o Ljutomeru slavnost slovenskega velikana, po vsem svetu v učenjaških krogih znanega Mikložiča. Udeležilo se bode te slavnosti, kakor se iz pisem, na dotični odbor došlih sklepati sme, jako obilo dostojanstvenikov, tako slovenskih in sploh slovanskih,

kakor tudi inonarodnih. Da se ta slavnost dostojno izvrši, treba je tudi petja, to pa izbor nega in tej slavnosti primerne. Peveci ptujske čitalnice vadijo se v to svrhu že dalj časa. A malemu številu, katero ptujski peveci premorejo, ni mogoče, pevskih točk tako izvesti, kakor se vsakako takej slavnosti pristaje. Vabijo se toraj slovenski peveci, duhovniki, učitelji, profesorji uradniki in dijaki, da blagovolijo pri tej slavnosti sodelovati. Do zdaj se je določilo, da se bodo sledeče pesmi skupno pele: 1. D. Jenko — Molitev. 2. Hajdrih — Jadransko morje. 3. Nedved — Zvezna. 5. Foerster — Slava Slovincem. 5. B. Ipavic — Kdo je mar? 5. Nedved — Mili kraj. 7. Jenko — Na moru. 8. B. Ipavic — Vojaška. 9. Jenko — Što čutiš. 10. Slovan. 11. Lepa naša domovina. Kdor hoče sodelovati, naj blagovoljno pevcem ptujske čitalnice naznani, kateri glas da bode pel in ali želi, da se mu sekirice pošljejo. Prva skupna vaja bode v nedeljo, dne 26. avgusta ob 2. uri popoldne v „Narodnem domu“ v Ptuiju, druga pa dne 2. sept. ob 8. uri dopoldne v Ljutomeru. Kdor hoče pri slavnosti peti, mora se vsaj ene skupne vaje udeležiti; želi se pa, da se večina pevcev prve skupne vaje udeleži.

Odbor čitalničnih pevcev v Ptuiju.

Od sv. Urbana pri Ptuiju. (Nemškutarija.) V našo faro je prišlo več „Sloven. Gospodarjev. Za neke dni pa so ti listi pod enim zavitkom na opravištvu lista nazaj prišli in na zavitku je bilo pisano: „wurde von den instehenden Adressaten nicht angenommen, retour Marburg“, (dotičniki lista niso sprejeli, tedaj nazaj v Maribor). Kdor Urbančane pozna kot bistre glave ktere tudi to zanima, kar se po velikem svetu godi, in tedaj časnike radi čitajo, se je moral čuditi, kako to, da „Slov. Gosp.“ vračajo, povprašali smo tedaj tiste kmete, na ktere je bil list poslan, ali ti so odgovorili, da lista nikoli niso v roke dobili, in da ga tedaj tudi niso nazaj poslali. Naš pridni in spoštovani občinski predstojnik v Ločici je podpisal sledečo izjavo: Jaz podpisani Johann Wenko (Benko) župan v Ločici potrdim s tem, da jaz nobenega „Slovenskega Gospodarja“ nisem nazaj poslal, ali pa na zavitku retour zapisal. V Ločici 5 avg. 1883. Jan. Wenko, občinski predstojnik. Kdo je tedaj te liste nazaj poslal? Nikdo drugi, kakor poštar Marinič, ker razun njega ni nihče listov v rokah imel. Mi smo si potem zavitek, ktere ga nam je opravištvu pokazalo, pogledali in smo se prepričali, da je pisava poštarja Mariniča, katero mi dobro poznamo. Tako poštar Marinič pošto zlorabi v svojem sovraštvu proti Slovenstvu. O tem še bode se na drugem mestu govorilo. Mariniči se bojijo, da bi mi kaj druga zvedeli, kakor njihovo modrost.